Stuk **715** (2005-2006) – Nr. 1

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

9 februari 2006

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met de overeenkomst
tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie
en de regering van de republiek Azerbeidzjan
inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen,
ondertekend in Brussel op 18 mei 2004**

INHOUD

Blz.

Memorie van toelichting 3
Voorontwerp van decreet 11
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen 15
Advies van de Raad van State 19
Ontwerp van decreet 25
Bijlage: BLEU-overeenkomst 29
– Nederlandse tekst 31
– Engelse tekst 43

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN

ALGEMENE BESPREKING

1. Betekenis van de overeenkomst

Doel van de overeenkomst

Over het algemeen staat de Vlaamse Regering positief ten opzichte van het sluiten van internationale investeringsakkoorden, die van belang zijn voor Vlaamse investeerders in het buitenland. Hoewel buitenlandse investeringen al beschermd worden door nationale wetgevingen, biedt een bilateraal verdrag bijkomende waarborgen wegens de voorrang van het internationaal recht op het interne recht van een staat.

De doelstelling van een dergelijke overeenkomst is, naast het aanmoedigen van investeringen, het bieden van een garantie voor een maximale bescherming van de investeerder, zoals de waarborgen voor een billijke en rechtvaardige behandeling van de investering, de clausule van de meest begunstigde natie om discriminatie te voorkomen, een vergoedingsplicht bij onteigenende maatregelen en de vrije overmaking van inkomsten. Bovendien creëert zo'n overeenkomst een eigen juridisch kader waarin investeringsgeschillen kunnen geregeld worden en waarbij de investeerder een beroep kan doen op internationale arbitrage.

De overeenkomst vormt een gemengd verdrag

Dergelijke internationale overeenkomsten ten gunste van investeringen in het buitenland zijn verdragen in de zin van het volkenrecht of het internationaal publiek recht. Het zijn juridisch bindende en afdwingbare akten, onderschreven door volkenrechtelijke rechtspersonen, in casu drie onafhankelijke en soevereine staten en drie deelstaten met een grondwettelijk toegekende bevoegdheid om verdragen te sluiten. Die akten vormen de rechtsgrond voor rechten en verplichtingen in hoofde van die zes overheden en rechtstreeks in hoofde van investeerders op elkaars grondgebied. Overeenkomstig artikel 167 van de Grondwet, worden alle verdragen gesloten door de daartoe bevoegde regeringen en aan hun parlementen ter instemming voorgelegd, vooraleer ze uitwerking kunnen hebben.

Het zogenaamde 'gemengde' karakter van de investeringsakkoorden die door de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie (BLEU) gesloten worden, werd op 4 mei 1994 vastgelegd in de Werkgroep 'Gemengde Verdragen' (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB). De ICBB heeft die beslissing op 31 mei 1994 bekrachtigd. Zowel de gewesten als de federale overheid worden namelijk in principe bevoegd geacht. Dergelijke overeenkomsten worden gemengde verdragen genoemd wegens de gezamenlijke bevoegdheidsuitoefening op het federale en het gefedereerde niveau.

De gewesten zijn immers bevoegd voor het economisch beleid, alsook voor het afzet- en uitvoerbeleid, overeenkomstig artikel 6, §1, VI, eerste lid, 1° en 3°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (BWHI), zoals gewijzigd. De federale overheid blijft bevoegd inzake de verzekering van invoer-, uitvoer- en investeringsrisico's (art. 6, §1, VI, eerste lid 3°, BWHI), het handelsrecht, het vennootschapsrecht en de regelgeving voor de vestiging van bedrijven met uitzondering van die in de toeristische sector (art. 6, §1, VI, vijfde lid, 5° en 6°, BWHI).

Daarom bepaalt het eerste artikel van het bijgevoegde ontwerp van decreet dat het een gewestaangelegenheid betreft. Het tweede en laatste artikel houdt in dat het Vlaams Parlement zijn goedkeuring verleent aan de voorliggende overeenkomst, zodat ze in werking kan treden na de instemming van al de betrokken parlementen en na de ratificatie door de federale overheid en door het partnerland.

2. Schets van het partnerland

Institutionele en politieke gegevens

In november 1988 werd de noodtoestand uitgeroepen na massale demonstraties. Er groeide een nationalistisch Volksfront dat ook anticommunistisch was. De Communistische Partij (CP) moest versterkt worden en het Volksfront onderdrukt. Aanleidingen werden gevonden o.a. in de pogroms tegen de Armeniërs. Eind januari 1990 vielen de Sovjettroepen Bakoe binnen. De president werd afgezet en in december 1990 werden verkiezingen gehouden voor de Opperste Sovjet. De CP haalde 360 van de 400 zetels maar de partij werd beschuldigd van fraude.

Op 28 mei 1991 werd Azerbeidzjan onafhankelijk en op 8 juni 1992 vonden de eerste vrije verkiezingen plaats. Ze werden gewonnen door het pro-Turkse Volksfront van Aboelfaz Eltsjibej. Eltsjibej was tegen Azerbeidzjaans lidmaatschap van het Gemenebest van Onafhankelijke Staten (GOS), hij wilde de banden met Turkije en de islam verstevigen, democratie, panturkisme en islam, maar geen dictatuur. Bovendien wilde hij naar een vrije markteconomie. Een jaar later werd Eltsjibej reeds afgezet en als president vervangen door Heydar Alijev.

In november 1995 vond een referendum over een nieuwe Grondwet plaats en hield Alijev (schijn)parlementsverkiezingen, waarbij de oppositie buitenspel gezet werd. In juli 1996 werden acht ministers ontslagen en ook de eerste minister stapte op. In de herfst van 1998 waren er opnieuw presidentsverkiezingen (met door Alijev gekozen tegenkandidaten). De president haalde 97% van de stemmen.

Alijev drukt elke oppositie met harde hand de kop in. Die oppositie bestaat uit kleine groepen zonder middelen om de partij-infrastructuur uit te bouwen en zonder invloed in de regio's. Ze is volledig gemarginaliseerd. Ze noemt de staat door en door corrupt.

Op 4 augustus 2003 duidde president Alijev zijn zoon Ilham aan als eerste minister. Twee weken voor de presidentsverkiezingen van oktober 2003, trok de president zijn kandidatuur in ten voordele van zijn zoon die met ruim 75% van de stemmen verkozen werd als kandidaat van de regerende Yeni Azerbaijan (Nieuw Azerbeidzjan). Zijn voornaamste tegenstander Isa Gambar van de oppositiepartij Moesavat moest zich tevreden stellen met ongeveer 14%. Volgens de Organisatie voor Veiligheid en Samenwerking in Europa (OVSE) waren die verkiezingen op zich goed georganiseerd maar beantwoordde het verkiezingsproces in zijn geheel op verschillende punten niet aan de internationale normen. Na de bekendmaking van de resultaten braken rellen uit waarbij minstens twee doden vielen. Met de overwinning van Ilham Alijev kwam de eerste politieke dynastie tot stand in een voormalige sovjetrepubliek. In december 2003 overleed Heydar Alijev op tachtigjarige leeftijd.

Begin maart 2005 werd de hoofdredacteur van het kritische weekblad Monitor doodgeschoten. De oppositie verdacht de overheid van betrokkenheid bij die moord. President Alijev noemde de moord een poging om het imago van het land te besmeuren. Hij riep de oppositie op om de dood van de hoofdredacteur niet voor politieke doeleinden aan te wenden. Er waren massademonstraties en er ontstond een jongerenbeweging (Joch) naar het voorbeeld van soortgelijke bewegingen in Oekraïne (PORA), Servië (OTPOR), e.a.

In de aanloop naar de parlementsverkiezingen van 6 november 2005, werden enkele voormalige ministers en functionarissen aangehouden omdat zij betrokken zouden geweest zijn bij een poging tot staatsgreep. De YAP won de verkiezingen maar ze moest wel een aantal zetels inleveren. Hoewel de president beloofd had dat die verkiezingen vrij en eerlijk zouden verlopen, was er felle kritiek van o.a. de OVSE en de Europese Unie (EU). Er werden heel wat onregelmatigheden vastgesteld. Tienduizenden betogers trokken de straat op om nieuwe verkiezingen en het aftreden van president Alijev te eisen.

De enclave Nagorny Karabach vormt een belangrijk knelpunt. In 1988 kwamen de Armeense inwoners in opstand tegen de Azeri's en wilden ze aansluiting bij Armenië. In 1991 riepen ze een eigen republiek uit die evenwel niet erkend werd. Op 8 mei 1992 werd een bestand gesloten tussen Armenië en Azerbeidzjan waarbij alle blokkades opgeheven werden en de bemiddeling van Iran aanvaard werd. In 1994 kwam een wapenstilstand tot stand. De oorlog eiste 40.000 slachtoffers en joeg 1,2 miljoen mensen op de vlucht. In augustus 1999 ontmoetten de presidenten van Azerbeidzjan en Armenië elkaar. Ze kwamen overeen om scenario's uit te werken voor een diplomatieke oplossing.

Azerbeidzjan is een seculiere staat (met een gematigd islamisme). De in 1995 via referendum goedgekeurde Grondwet geeft veel macht aan de president, die rechtstreeks verkozen wordt voor een ambtstermijn van vijf jaar. De president benoemt en ontslaat de ministers die alleen aan hem verantwoording beschuldigd zijn, hij kan wetten uitvaardigen en het parlement ontbinden en heeft het recht om kandidaten voor te stellen voor de benoeming als rechter. De wetgevende macht berust bij de Milli Majlis (Nationale Raad) die 125 leden telt die voor 5 jaar verkozen worden. Het hoogste uitvoerend orgaan is de Raad van Ministers. De president benoemt ook de bestuurders van de 78 districten. In 1999 vonden voor het eerst gemeenteraadsverkiezingen plaats. In 1992 veranderde het parlement de naam van de taal van de republiek van Azeri naar Turks.

Economische en sociale gegevens

Economisch is Azerbeidzjan minder ontwikkeld dan zijn buurlanden Armenië en Georgië. De overgang naar een markteconomie verliep niet pijnloos. Het land produceert vooral katoen, olie en gas. De olieboom komt niet aan de bevolking ten goede want de officiële werkloosheid bedraagt 40% maar ligt in werkelijkheid nog hoger. Kolchozen en fabrieken liggen stil. Bovendien schroefden oliemaatschappijen in 1999 hun activiteiten terug met als gevolg minder inkomsten en nood aan een lening bij het Internationaal Monetair Fonds (IMF). De meeste families overleven van geld dat familieleden in Rusland of Turkije sturen. Ook het groot aantal vluchtelingen zorgt voor economische moeilijkheden.

De Azerbeidzjaanse economie drijft op de olie die gewonnen wordt in de Kaspische Zee. De Verenigde Staten zien in de grote reserves een mogelijk alternatief voor de nog steeds toenemende afhankelijkheid van Arabische olie. Eind 1994 richtte president Clinton een speciale 'task force' op om toezicht te houden op de Amerikaanse belangen. Verscheidene waarnemers zeggen evenwel dat de Amerikaanse regering de cijfers over Centraal-Aziatische olierijkdommen opzettelijk opblaast om mogelijke onrust op de grondstoffenmarkten over de snel slinkende Amerikaanse reserves en de eenzijdige afhankelijkheid van Arabische olie af te wenden. Om het probleem van het transport van de olie op te lossen, werd een pijplijn aangelegd die vanuit Bakoe via de Georgische hoofdstad Tbilisi naar de Turkse haven Ceyhan loopt. De bouw van die zogenaamde BTC-pijplijn was fel omstreden o.m. wegens ecologische redenen. Op 25 mei 2005 vond de inhuldiging plaats. Wanneer de BTC-pijplijn eenmaal operationeel zal zijn, zullen dagelijks 1 miljoen vaten olie uit de olievelden van Azerbeidzjan en Kazachstan naar Ceyan stromen. Politieke stabiliteit is dé voorwaarde voor het welslagen van het project.

Arzerbeidzjan wil toetreden tot de Wereldhandelsorganisatie (WTO). De regering erkent dat de economie zich nog in een overgangsfase bevindt en dat de invloed van kleine en middelgrote ondernemingen nog te beperkt is. De investeringen in andere sectoren dan de oliesector en in de landbouw worden bemoeilijkt door het ontbreken van een wettelijk kader. Het gevaar bestaat dat de oliesector de ontwikkeling van andere sectoren zal bemoeilijken.

Sinds 1996 is privé-bezit van landbouwgrond toegelaten. De belangrijkste teelten zijn graan, katoenpluis, aardappelen, groenten, druiven, fruit en thee. De veeteelt is vooral gericht op runderen, varkens, schapen en geiten. Een derde van de bevolking is werkzaam in de landbouw. Ook de industrie, en dan vooral de zware industrie, is erg belangrijk.

Op het vlak van buitenlandse handel is het aandeel van de voormalige Sovjetunie fel gedaald. De liberalisering van de buitenlandse handel, evenals de overeenkomst met de EU, hebben van Azerbeidzjan een interessante exportmarkt gemaakt. Azerbeidzjan heeft een negatieve handelsbalans door de toename van buitenlandse investeringen en een terugval van de uitvoer van olie. De uitvoer bestaat voor ruim 80% uit olie en olieproducten terwijl vooral machines, metalen, aardgas, minerale producten en voedingsmiddelen ingevoerd worden. De EU is de voornaamste handelspartner.

De EU is bereid veel geld te pompen in de modernisering van de transport- en communicatiemiddelen in de regio via het Traceca-project (Transport Corridor Europe Caucasus Central Asia). Ook de Verenigde Staten proberen de economische samenwerking in de regio te bevorderen via het Kaukasus Coöperatieforum. Rusland maakt zich zorgen over die westerse interesse.

Door de liberalisering van de meeste prijzen was de inflatie op jaarbasis in 1994 opgelopen tot 1664%. In 1995 werd een streng hervormingsprogramma gelanceerd. Daardoor werd het begrotingstekort fel teruggedrongen en werd de inflatie aan banden gelegd.

De nationale munt, de manat, verving in augustus 1992 de roebel. Twintig % van de lonen moest in manat betaald worden. De manat verdween al kort na zijn invoering van de markt maar werd in 1993 terug ingevoerd.

Azerbeidzjan heeft één van de meest uitgebreide sociale systemen met een gegarandeerd minimuminkomen, gratis gezondheidszorg en onderwijs, allerlei sociale voorzieningen (pensioen, ziekteverzekering, werkloosheidsvergoeding, enz.). Toch merkt de Wereldgezondheidsorganisatie (WGO) op dat de regering in 2001 minder uitgaf aan gezondheidszorg per persoon dan in 1998 terwijl het nationaal inkomen tijdens die periode met 10% steeg. De kloof tussen arm en rijk is groot. De hoofdstad Bakoe is een bruisende en welvarende stad maar in de rest van het land is weinig te merken van de olierijkdom. Zo leeft 40% van de bevolking onder de armoedegrens en is de werkloosheid zeer hoog. Veel Azeri's gaan daarom

in Rusland of Turkije werken. Corruptie en nepotisme zijn de belangrijkste redenen van de ongelijke verdeling van de rijkdommen.

Azerbeidzjan staat op de 101e plaats op de Human Development Index 2005 van de Verenigde Naties (VN).

Mensenrechten

In de Azerbeidzjaanse grondwet zijn omvangrijke bepalingen over de bescherming van de mensenrechten opgenomen. Het land is ook partij bij een groot aantal internationale verdragen. Zo werd op 15 april 2002 het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), bekrachtigd. De doodstraf werd in 1998 afgeschaft.

De censuur werd in 1998 afgeschaft. In 2002 werd een commissie opgericht die de media moet controleren op het publiceren van staatsgeheimen. Sinds de presidentsverkiezingen van 2003 voerde de overheid de druk op kritische journalisten op.

In december 2004 publiceerde het Europees Comité voor de Voorkoming van Folteringen (CPT) zijn eerste rapport over Azerbeidzjan. Uit dat rapport bleek dat gevangenen in politiecellen het gevaar liepen om slecht behandeld te worden. Het CPT beval een betere opleiding van politieofficieren aan.

In zijn rapport 2005 schrijft Amnesty International (AI) dat in april 2004 meer dan 100 politieke tegenstanders voor het gerecht gedaagd werden voor hun deelname aan protestacties na de verkiezingen van oktober 2003. Minstens 40 onder hen kregen gevangenisstraffen na rechtszaken die niet volgens de internationale normen verliepen. In de loop van 2004 werden in totaal een duizendtal gevangenen vrijgelaten. Een aantal werd door de Raad van Europa (RVE) als politiek gevangene beschouwd. De RVE had trouwens die voorwaarde gesteld voor de toetreding van Azerbeidzjan.

In de weken die voorafgingen aan de verkiezingen van 6 november 2005, probeerde president Alijev de oppositie monddood te maken met arrestaties, het neerslaan van betogingen en het zwart maken van zijn tegenstanders. Oppositieleider Gulijew van de Democratische Partij Azarlyk, die uit ballingschap wilde terugkeren, werd op verzoek van de Azerbeidzjaanse overheid in Oekraïne gearresteerd, maar enkele dagen later opnieuw vrijgelaten.

Buitenlands beleid

Door zijn strategische ligging is Azerbeidzjan zeer belangrijk. Het land wil zich profileren als de poort naar Centraal-Azië. President Heydar Alijev streefde naar een goede relatie met zijn buurlanden Rusland en Iran. Zijn zoon zet die politiek voort. Hij blijft ook trouw aan de Verenigde Staten o.a. door de deelname van zijn land aan de strijd tegen het terrorisme en door het sturen van troepen naar Irak.

Azerbeidzjan werd in april 1992 lid van de Wereldbank en het IMF. Het is lid van de VN, het Partnerschap voor de Vrede in het kader van de Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO), de OVSE en de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBWO). Op 25 januari 2001 werd Azerbeidzjan lid van de RVE. Eind november 2005 is het partij bij 48 conventies van de RVE. Elf conventies werden ondertekend, maar nog niet geratificeerd.

Op 25 juni 1992 ondertekende Azerbeidzjan met tien andere staten (Rusland, Oekraïne, Georgië, Armenië, Moldavië, Albanië, Roemenië, Bulgarije, Turkije en Griekenland) het 'Zwarte Zee Economisch Samenwerkingsovereenkomst'. Die organisatie is de voorbije jaren uitgegroeid tot meer dan een louter economische organisatie.

Met de EU werd op 22 april 1996 een partnerschaps- en samenwerkingsakkoord ondertekend. In het kader van haar nabuurschapspolitiek wil de EU de banden aanhalen met landen uit haar onmiddellijke omgeving die niet in aanmerking komen voor toetreding tot de EU. Azerbeidzjan is één van die landen. De EU heeft ook een diplomatieke post geopend in de hoofdstad Bakoe.

Azerbeidzjan was de enige Centraal-Aziatische staat die nauwe banden had met Turkije. De culturele en economische banden zijn zeer intens. Met Armenië leeft Azerbeidzjan al eeuwen in onmin. Met Rusland, Iran en Turkmenistan heeft Azerbeidzjan samen met Kazachstan een meningsverschil over het statuut van de Kaspische Zee. De vraag is of de Kaspische Zee volkenrechtelijk een meer (rijkdommen ervan gemeenschappelijk bezit van de oeverstaten) is of een zee (economische zones voor de oeverstaten). Ze

verzetten zich tegen een verdeling van de Kaspische Zee met quota per land en willen de afbakening van zones.

Samenwerking met Vlaanderen en België

België heeft op 31 december 1991 de onafhankelijkheid van Azerbeidzjan erkend en op 20 februari 1992 diplomatieke betrekkingen aangeknoopt.

In 1998 organiseerde het toenmalige Export Vlaanderen een seminarie over 'Exporteren naar Azerbeidzjan' en was er een multisectorele zending naar Azerbeidzjan. Petrofina nam in mei 1997 een participatie in een contract met de staatsmaatschappij Socar en Elf en Total voor een olieveld in de Kaspische Zee. De Mechelse firma Pauwels kon mobiele elektrische onderstations voor de staatselektriciteitsmaatschappij leveren met 7,7 miljoen BEF steun van de Vlaamse Regering.

Buitenlandse handel tussen Vlaanderen en België en Azerbeidzjan

	Vlaamse uitvoer (in miljoen euro)	Belgische uitvoer (in miljoen euro)	Belgische invoer (in miljoen euro)
2000	4,5	7,7	0,4
2001	6,8	15,3	3,1
2002	7,1	11,1	2,5
2003	27,8	32,2	2,1
2004	16,9	43,9	0,4

Cijfers Vlaams Agentschap voor Internationaal Ondernemen en Nationale Bank van België

SPECIFIEKE BESPREKING VAN DE OVEREENKOMST MET AZERBEIDZJAN

1. Ontstaan van de overeenkomst

De voorbije dertig jaar sloot de BLEU verscheidene overeenkomsten met landen die geen lid zijn van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO), om de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen te realiseren.

Het gemengd karakter van zulke BLEU-overeenkomsten, die de betrokkenheid van de federale overheid en de drie gewesten impliceert, werd op 6 juli 1994 vastgelegd door de Interministeriële Conferentie voor het Buitenlands Beleid (ICBB).

In september 1997 werden in Bakoe onderhandelingen gehouden met het oog op het afsluiten van een overeenkomst tussen de BLEU en Azerbeidzjan inzake de wederzijdse bescherming en bevordering van de investeringen. Dat verdrag werd op 7 april 1998 in Brussel geparafeerd.

De ondertekening vond plaats in Brussel op 18 mei 2004.

2. Inhoud van de overeenkomst

De standaardtekst van de BLEU

De BLEU-standaardtekst bepaalt principieel dat elke overeenkomstsluitende partij eender welk soort van investeringen door een natuurlijke persoon of een rechtspersoon met de nationaliteit van een andere overeenkomstsluitende partij op haar grondgebied toelaat (artikel 2 van de BLEU-tekst). Dit is de basis voor de bevordering van de investeringen. De bescherming vindt men terug in de artikelen 3 tot 6.

Artikel 3 bevat een bepaling van niet-discriminatie en van meest begunstigde natie. Het sluit wel de voorrechten van de investeerders van een derde staat uit, die verbonden zijn aan de deelneming aan een vrijhandelszone, een douane-unie, een gemeenschappelijke markt of een andere vorm van regionale economische organisatie.

Artikel 4 verbiedt elke maatregel van onteigening of nationalisatie, tenzij voor het openbaar nut, de veiligheid of het nationaal belang van de overeenkomstsluitende partij en dan op voorwaarde dat de maatregel wettelijk en non-discriminatoir is en begeleid wordt door een gepaste en reële schadevergoeding. Dezelfde principes gelden voor schade ingevolge geweld.

Artikel 5 regelt de overmakingen van alle betalingen betreffende investeringen en lonen, waarbij de vrije transfer tussen de overeenkomstsluitende partijen met een eventuele vergunning als principe geldt.

Artikel 6 voorziet een subrogatie van een partij of een openbare instelling in de rechten en de vorderingen van investeerders met deze nationaliteit, indien

die partij of instelling schadevergoeding uitbetaald heeft aan die investeerders op grond van een garantie voor een investering. De andere betrokken partij kan dan aan de subrogerende verzekeraar de wettelijke of de contractuele verplichtingen van de investeerder opleggen.

In artikel 8 worden de bijzondere overeenkomsten die vroeger tussen een partij en een investeerder van een andere partij gesloten werden, bevestigd. De bepalingen ervan vullen de algemene draagwijdte van deze standaardovereenkomst aan. Met bijzondere overeenkomsten worden verbintenissen bedoeld die betrekking hebben op concrete investeringsprojecten.

De artikelen 9 en 11 regelen respectievelijk de procedure voor geschillen over investeringen tussen een investeerder van een partij en een andere partij en die tussen partijen inzake de interpretatie en de toepassing van deze standaardovereenkomst.

Indien een minnelijke schikking onmogelijk blijkt te zijn, bepaalt artikel 9 dat door een arbitragerechtscollege een definitieve en bindende uitspraak over het geschil gedaan wordt. Geen enkele overeenkomstsluitende partij kan hierbij aanvoeren dat de investeerder vergoed wordt door een verzekering of garantie.

Artikel 11 bepaalt dat, na de mislukking van een minnelijke schikking via diplomatieke weg en via een gemengde commissie, een college van drie scheidsrechters aangesteld wordt. Elke partij duidt één scheidsrechter aan. Deze twee scheidsrechters duiden in onderling overleg een derde scheidsrechter als voorzitter van het college aan. Deze voorzitter is een onderdaan van een derde staat. Indien de scheidsrechters niet op deze wijze kunnen aangesteld worden, kan een partij dergelijk verzoek richten tot de voorzitter of ondervoorzitter van het Internationaal Gerechtshof. De uitspraken van het college van scheidsrechters zijn definitief en bindend.

Wat de bevordering van de investeringen betreft, kunnen nog de artikelen 7 en 10 vermeld worden, die de meest gunstige regels ervoor laten gelden. Artikel 7 bepaalt dit ten opzichte van de nationale wetgeving van de partijen en van de bestaande en toekomstige internationale of andere overeenkomsten tussen de partijen. Artikel 10 voorziet de clausule van de meest begunstigde natie.

Artikel 12 stelt de investeringen die aan deze overeenkomst voorafgaan gelijk met die na de inwerkingtreding ervan. De vroegere investeringen worden eveneens beschermd.

Artikel 13 bepaalt de duur en de inwerkingtreding van deze overeenkomst. Een termijn van 10 jaar geldt, die zonder voorafgaande opzegging stilzwijgend verlengd wordt. De standaardovereenkomst treedt een maand na de datum van de uitwisseling van de akten van bekrachtiging in werking.

Afwijkingen van de standaardtekst van de BLEU

De standaardtekst van de BLEU werd door de Azerbeidzjaanse partner bijna volledig aanvaard. Al de basisprincipes van de BLEU werden dus goedgekeurd en in de tekst van de overeenkomst opgenomen.

Er zijn slechts drie inhoudelijke verschillen met de BLEU-tekst te vermelden.

In artikel 1, §4, wordt bepaald dat het territoriale toepassingsgebied van de overeenkomst zich tevens uitstrekt over het zeegebied en het luchtruim van de overeenkomstsluitende partijen. Dit is van belang voor de exploratie en exploitatie van natuurlijke rijkdommen in de binnenwateren van Azerbeidzjan en in de Azerbeidzjaanse sector van de Kaspische Zee.

In artikel 9, §3, is het Arbitrage-instituut van de Kamer van Koophandel in Stockholm niet voorzien als arbitrage-organisme voor internationale arbitrage.

In artikel 11 over de regeling van geschillen tussen de overeenkomstsluitende partijen inzake interpretatie of toepassing is een §6 toegevoegd waarin geschillen die gerezen zijn vóór de inwerkingtreding van de overeenkomst, uitgesloten worden.

De onderhandelingen vonden plaats vóór de invoering van de milieu- en arbeidsclausules. Die clausules zijn dan ook niet in de overeenkomst opgenomen.

3. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

Tijdens zijn vergadering d.d. 11 mei 2005 sloot de SERV zich aan bij het voorstel van regeringsbeslissing.

4. Advies van de Raad van State

In zijn advies d.d. 13 oktober 2005 merkt de Raad van State op dat er sprake is van de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Azerbeidzjan. De Raad heeft in het verleden reeds opgemerkt dat geen verdragen kunnen gesloten worden met de regering van een partnerland. De opeenvolgende Vlaamse ministers en hun administraties hebben de federale overheid daar trouwens meermaals attent op gemaakt.

Ik deel de mening van de Raad van State en ik zal niet nalaten om de opmerking opnieuw onder de aandacht van de Federale Overheidsdienst (FOD) Buitenlandse Zaken te brengen.

Een tweede opmerking van de Raad van State geldt het voorleggen aan het Vlaams Parlement van de Engelse tekst. Alhoewel dat juridisch niet verplicht is, legt de Vlaamse Regering, naast de Nederlandse tekst, steeds de versie voor die in geval van geschillen over de interpretatie en de toepassing van de overeenkomst zal gehanteerd worden. In dit geval worden de Nederlandse en de Engelse tekst van de overeenkomst voorgelegd aan het Vlaams Parlement.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,

Fientje MOERMAN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP VAN DECREET

houdende instemming met de overeenkomst
tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en
de regering van de republiek Azerbeidzjan
inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen,
ondertekend in Brussel op 18 mei 2004

De Vlaamse Regering,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel en de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

Besluit:

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Azerbeidzjan inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 18 mei 2004, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,

Fientje MOERMAN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Sterk door overleg
20 jaar
SERV Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Brussel, 11 mei 2005
50RVPdpAzerbeidzjan

SERV-R/D-05/68

ONTWERP

Aan de heer BOURGEOIS Geert
Minister-president van de Vlaamse regering
Vlaams minister Bestuurszaken, Buitenlands Beleid,
Media & Toerisme
Emile Jacqmainlaan 20 - Alhambragebouw

1000 BRUSSEL

Betreft: principiële goedkeuring van het ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, en de regering van de republiek Azerbeidzjan inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 18 mei 2004

Mijnheer de Minister,

De Raad heeft de teksten van bovenvermelde ontwerpdecreet ontvangen en doorgenomen en heeft zich op zijn bijeenkomst van 11 mei aangesloten bij het ontwerp van de regeringsbeslissing.

In de hoop u hiermee van dienst te zijn geweest, tekenen wij,

met de meeste hoogachting,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Philippe Muyters
ondervoorzitter

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

GA

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 39.164/1

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 28 september 2005 door de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Azerbeidzjan inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 18 mei 2004", heeft op 13 oktober 2005 het volgende advies gegeven:

CE 39.164/1

1. De goed te keuren overeenkomst is, blijkens de bewoordingen van het opschrift ervan een "overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Regering van de Republiek Azerbeidzjan" (1).

Hoewel van het opschrift van die overeenkomst niet anders dan in dezelfde bewoordingen melding kan worden gemaakt in het opschrift en in artikel 2 van het voorontwerp van decreet, kan hier opnieuw de gelegenheid te baat worden genomen om erop te wijzen dat, zo verdragen weliswaar worden gesloten door de bevoegde organen van de uitvoerende macht (2), zij dat doen namens de rechtspersonen waarvan zij de uitvoerende macht zijn of voor wie zij optreden. De verdragsluitende partijen zijn hier dan ook de Belgisch- Luxemburgse Economische Unie en de Republiek Azerbeidzjan (en bijgevolg niet de Regering van de Republiek Azerbeidzjan).

2. In fine van het verdrag, na artikel 13, wordt bepaald dat de Nederlandse, Franse, Engelse en Azerbeidzjaanse tekst gelijkelijk authentiek zijn, doch dat in geval van verschil in uitlegging de Engelse tekst doorslaggevend is.

Het is derhalve raadzaam om ook de Engelse tekst aan de leden van het Vlaams Parlement voor te leggen.

---

(1) Ook in de preambule worden de regeringen van de verdragsluitende staten ten onrechte als de "verdragsluitende partijen" bestempeld.

(2) Krachtens artikel 167, § 2, van de Grondwet is het overigens de Koning die de daarin bedoelde verdragen sluit.

GA 39.164/1

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, J. SMETS,	staatsraden,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. P. DEPUYDT, eerste auditeur-wnd. afdelingshoofd.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

A. BECKERS M. VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

De Vlaamse Regering,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel en de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

Besluit:

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

De overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Azerbeidzjan inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend in Brussel op 18 mei 2004, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 13 januari 2006.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel,

Fientje MOERMAN

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

BIJLAGE

OVEREENKOMST

TUSSEN

DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE

EN

DE REGERING VAN DE REPUBLIEK AZERBEIDZJAN

INZAKE

DE WEDERZIJDSE BEVORDERING EN BESCHERMING VAN INVESTERINGEN

OVEREENKOMST
TUSSEN
DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE
EN
DE REGERING VAN DE REPUBLIEK AZERBEIDZJAN
INZAKE
DE WEDERZIJDSE BEVORDERING EN BESCHERMING VAN INVESTERINGEN

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIË,
handelend zowel in eigen naam als in naam van
de Regering van het Groothertogdom Luxemburg, krachtens bestaande overeenkomsten,
de Vlaamse Regering,
de Waalse Regering
en de Brusselse Hoofdstedelijke Regering,
enerzijds

en

DE REGERING VAN DE REPUBLIEK AZERBEIDZJAN,
anderzijds,

(hierna te noemen "de Overeenkomstsluitende Partijen"),

VERLANGENDE hun economische samenwerking te versterken door voor investeringen die door onderdanen van de ene Overeenkomstsluitende Partij worden gedaan op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij, gunstige investeringsvoorwaarden te scheppen,

ZIJN het volgende overeengekomen :

ARTIKEL 1

Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de term :

1. "investeerder" :

   a) de "onderdanen", met name elk natuurlijk persoon die volgens de wetgeving van het Koninkrijk België of het Groothertogdom Luxemburg of van de Republiek Azerbeidzjan wordt beschouwd als een onderdaan van het Koninkrijk België of van het Groothertogdom Luxemburg dan wel van de Republiek Azerbeidzjan ;

   b) de "ondernemingen", met name elke rechtspersoon die is opgericht in overeenstemming met de wetgeving van het Koninkrijk België of het Groothertogdom Luxemburg of van de Republiek Azerbeidzjan en waarvan de maatschappelijke zetel gevestigd is op het grondgebied van het Koninkrijk België of het Groothertogdom Luxemburg dan wel van de Republiek Azerbeidzjan.

2. "investeringen" : alle soorten vermogensbestanddelen en elke rechtstreekse of onrechtstreekse inbreng in speciën, natura of diensten, die worden geïnvesteerd of geherinvesteerd in welke economische sector ook.

   Als investeringen in de zin van deze Overeenkomst gelden in het bijzonder, doch niet uitsluitend :

   a) roerende en onroerende goederen, alsmede andere zakelijke rechten zoals hypotheken, retentierechten, pandrechten, rechten van vruchtgebruik en soortgelijke rechten ;

   b) aandelen, maatschappelijke aandelen en alle andere vormen van deelneming, met inbegrip van minderheidsdeelnemingen dan wel onrechtstreekse deelnemingen, in bedrijven die zijn opgericht op het grondgebied van een der Overeenkomstsluitende Partijen ;

   c) obligaties, tegoeden en gelijk welke prestatie die economische waarde heeft ;

   d) auteursrechten, rechten van industriële eigendom, technische werkwijzen, handelsnamen en goodwill ;

   e) publiekrechtelijke of contractuele concessies, waaronder die tot het opsporen, ontwikkelen, winnen of exploiteren van natuurlijke rijkdommen.

   Veranderingen in de rechtsvorm waarin vermogensbestanddelen en kapitaal werden geïnvesteerd of geherinvesteerd doen geen afbreuk aan de omschrijving ervan als "investering" als bedoeld in deze Overeenkomst.

3. "opbrengst" : de bedragen die een investering oplevert, en met name, doch niet uitsluitend, winst, rente, vermogensaanwas, dividenden, royalty's en uitkeringen.

4. "grondgebied" :

a) wat de B.L.E.U. betreft : het grondgebied van het Koninkrijk België en het grondgebied van het Groothertogdom Luxemburg evenals de zeegebieden, d.w.z. de gebieden op en onder zee die zich voorbij de territoriale wateren van de betreffende Staat uitstrekken en waarin deze, overeenkomstig het internationaal recht, soevereine rechten en rechtsmacht uitoefent met het oog op de opsporing, de winning en het behoud van de natuurlijke rijkdommen.

b) wat de Republiek Azerbeidzjan betreft : het grondgebied van de Republiek Azerbeidzjan, met inbegrip van de binnenwateren van de Republiek Azerbeidzjan, de sector van de Kaspische Zee (Meer) die deel uitmaakt van de Republiek Azerbeidzjan, het luchtruim boven de Republiek Azerbeidzjan, waarin de soevereine rechten en de rechtsmacht van de Republiek Azerbeidzjan kunnen worden uitgeoefend ten aanzien van de ondergrond, de zeebodem, het continentaal plat en de natuurlijke rijkdommen en gelijk welk andere materie die in overeenstemming met het volkenrecht en de wetgeving van de Republiek Azerbeidzjan werd vastgelegd of nog zal worden vastgelegd.

ARTIKEL 2

Bevordering van investeringen

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij bevordert investeringen van investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij op haar grondgebied en laat zodanige investeringen toe in overeenstemming met haar wetgeving.

2. Elke Overeenkomstsluitende Partij staat in het bijzonder het sluiten en uitvoeren van licentieovereenkomsten en overeenkomsten inzake commerciële, administratieve of technische bijstand toe, voor zover deze activiteiten verband houden met zodanige investeringen.

ARTIKEL 3

Bescherming van investeringen

1. Alle investeringen, zij het rechtstreekse of onrechtstreekse, door investeerders van een der Overeenkomstsluitende Partijen genieten op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij een eerlijke en rechtvaardige behandeling.

2. Onder voorbehoud van maatregelen die noodzakelijk zijn voor de handhaving van de openbare orde, genieten deze investeringen een voortdurende bescherming en zekerheid, met uitsluiting van elke onredelijke of discriminatoire maatregel die, in rechte of in feite, het beheer, de instandhouding, het gebruik, het genot of de liquidatie van deze investeringen zou kunnen belemmeren.

3. De in het eerste en tweede lid beschreven behandeling en bescherming moeten minstens gelijk zijn aan die welke de investeerders van een derde Staat genieten en ze mogen in elk geval niet minder gunstig zijn dan die waarin het internationaal recht voorziet.

4. Deze behandeling en bescherming strekken zich evenwel niet uit tot de voorrechten die een Overeenkomstsluitende Partij toekent aan de investeerders van een derde Staat op grond van zijn lidmaatschap van of associatie met een vrijhandelszone, een douane-unie, een gemeenschappelijke markt of iedere andere vorm van regionale economische organisatie.

ARTIKEL 4

Ontneming en eigendomsbeperking

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij verbindt zich geen enkele maatregel tot ontneming of nationalisatie noch enige andere maatregel te treffen die tot gevolg heeft dat aan de investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij rechtstreeks of onrechtstreeks hun investeringen op haar grondgebied worden ontnomen.

2. Wanneer om redenen van openbaar nut, veiligheid of nationaal belang van het bepaalde in het eerste lid moet worden afgeweken, dienen de volgende voorwaarden te worden vervuld :

   a) de maatregelen worden genomen met inachtneming van een behoorlijke rechtsgang ;

   b) de maatregelen zijn niet discriminatoir of in strijd met bijzondere verbintenissen ;

   c) de maatregelen gaan vergezeld van voorzieningen voor de betaling van een billijke en reële schadeloosstelling.

3. Het bedrag van deze schadeloosstelling komt overeen met de marktwaarde van de investeringen op de dag voordat de maatregelen werden genomen of bekendgemaakt.

   Deze schadeloosstelling wordt uitgekeerd in de munt van de Staat waarvan de investeerder een onderdaan is of in een andere omwisselbare munt. Ze moet onverwijld worden betaald en moet vrij kunnen worden overgemaakt. Ze levert rente op tegen een gewone commerciële rentevoet vanaf de datum van de vaststelling van het bedrag tot de datum van uitbetaling.

4. Aan investeerders van de ene Overeenkomstsluitende Partij die verliezen lijden met betrekking tot hun investeringen wegens oorlog of een ander gewapend conflict, revolutie, een nationale noodtoestand of opstand op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij, wordt door laatstgenoemde, wat de restitutie, schadevergoeding, schadeloosstelling of een andere regeling betreft, een behandeling toegekend die ten minste gelijk is aan die welke die Overeenkomstsluitende Partij aan investeerders van de meestbegunstigde natie toekent.

5. Voor de in dit artikel behandelde kwesties verleent elke Overeenkomstsluitende Partij aan de investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij een behandeling die ten minste gelijk is aan die welke investeerders van de meestbegunstigde natie op haar grondgebied genieten en die in elk geval niet minder gunstig is dan die waarin het internationaal recht voorziet.

ARTIKEL 5

Overmakingen

1. Elke Overeenkomstsluitende Partij verleent de investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij de toelating om alle met een investering verband houdende uitkeringen vrij over te maken in overeenstemming met haar nationale wetgeving en de met de andere Overeenkomstsluitende Partij gesloten bilaterale overeenkomsten. Deze omvatten in het bijzonder :

   a) bedragen bestemd om de investering tot stand te brengen, te behouden of uit te breiden ;

   b) bedragen bestemd voor het nakomen van contractuele verbintenissen, met inbegrip van de bedragen die nodig zijn voor de terugbetaling van leningen, royalty's en andere betalingen voortvloeiend uit licenties, franchises, concessies en andere soortgelijke rechten, alsmede de bezoldiging van het geëxpatrieerd personeel ;

   c) de opbrengst van investeringen ;

   d) de opbrengst van de gehele of gedeeltelijke liquidatie van de investeringen, met inbegrip van meerwaarden of verhogingen van het geïnvesteerd kapitaal ;

   e) de in toepassing van Artikel 4 uitgekeerde schadeloosstelling.

2. De onderdanen van elke Overeenkomstsluitende Partij die uit hoofde van een investering toelating hebben gekregen om op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij te werken, is het tevens toegestaan een passend deel van hun verdiensten over te maken naar hun land van herkomst.

3. De overmakingen gebeuren in vrij inwisselbare munt, tegen de koers die op de datum van overmaking van toepassing is op contante transacties in de gebruikte munt.

4. Elke Overeenkomstsluitende Partij verleent de toelating die vereist is om de overmaking onverwijld uit te voeren, zonder andere lasten dan de gebruikelijke taksen en kosten.

5. De in dit artikel vermelde waarborgen zijn ten minste gelijk aan die welke worden toegestaan aan investeerders van de meest begunstigde natie.

ARTIKEL 6

Subrogatie

1. Indien één der Overeenkomstsluitende Partijen of één van haar openbare instellingen een schadeloosstelling uitkeert aan haar eigen investeerders op grond van een voor een investering verleende waarborg, erkent de andere Overeenkomstsluitende Partij dat de eerstgenoemde Overeenkomstsluitende Partij of de desbetreffende openbare instelling in de rechten van de investeerders is getreden.

2. In verband met de overgedragen rechten kan de andere Overeenkomstsluitende Partij jegens de verzekeraar die in de rechten van de schadeloosgestelde investeerders is getreden, de verplichtingen laten gelden die wettelijk of contractueel op de investeerders rusten.

ARTIKEL 7

Toepasbare regels

Wanneer een vraagstuk omtrent investeringen wordt geregeld bij deze Overeenkomst en bij de nationale wetgeving van de ene Overeenkomstsluitende Partij dan wel bij bestaande of door de Partijen nog te sluiten internationale overeenkomsten, kunnen de investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij aanspraak maken op de bepalingen die voor hen het meest gunstig zijn.

ARTIKEL 8

Bijzondere overeenkomsten

1. Investeringen waarvoor een bijzondere overeenkomst is gesloten tussen de ene Overeenkomstsluitende Partij en investeerders van de andere Partij zijn onderworpen aan de bepalingen van deze Overeenkomst en aan die van de bijzondere overeenkomst.

2. Elke Overeenkomstsluitende Partij verbindt zich de door haar aangegane verbintenissen ten aanzien van investeerders van de andere Overeenkomstsluitende Partij te allen tijde na te komen.

ARTIKEL 9

Regeling van investeringsgeschillen

1. Van elk investeringsgeschil tussen een investeerder van de ene Overeenkomstsluitende Partij en de andere Overeenkomstsluitende Partij wordt schriftelijk kennis gegeven door de eerste Partij die een vordering instelt. De kennisgeving gaat vergezeld van een behoorlijk toegelichte nota.

   De Partijen dienen ernaar te streven geschillen in de mate van het mogelijke door onderhandeling te regelen, indien nodig door deskundig advies in te winnen van een derde partij of anders door middel van bemiddeling tussen de Overeenkomstsluitende Partijen langs diplomatieke weg.

2. Wanneer de bij het geschil betrokken partijen niet rechtstreeks tot een minnelijke schikking zijn gekomen of het geschil niet door bemiddeling langs diplomatieke weg hebben kunnen regelen binnen zes maanden na ontvangst van de kennisgeving, wordt het, naar keuze van de investeerder, voorgelegd aan hetzij de bevoegde rechtsmacht van de Staat waar de investering werd gedaan, hetzij aan internationale arbitrage.

   Elke Overeenkomstsluitende Partij geeft daartoe haar voorafgaande en onherroepelijke toestemming elk geschil aan zodanige arbitrage te onderwerpen. Deze toestemming houdt in dat beide Partijen afstand doen van het recht om de uitputting van alle nationale administratieve en rechtsmiddelen te verzoeken.

3. In geval van internationale arbitrage, wordt het geschil naar keuze van de investeerder voorgelegd aan één van de volgende instellingen :

- een scheidsgerecht ad hoc, ingesteld volgens de arbitrageregels van de Commissie van de Verenigde Naties voor Internationaal Handelsrecht (U.N.C.I.T.R.A.L.) ;

- het Internationale Centrum voor Beslechting van Investeringsgeschillen (I.C.S.I.D.), dat is opgericht krachtens het Verdrag inzake de beslechting van geschillen met betrekking tot investeringen tussen Staten en onderdanen van andere Staten, dat op 18 maart 1965 te Washington voor ondertekening werd opengesteld, wanneer elke Staat die Partij is bij de onderhavige Overeenkomst partij is geworden bij bedoeld Verdrag.

Zolang niet aan deze voorwaarde is voldaan, stemt elke Overeenkomstsluitende Partij ermee in dat het geschil aan arbitrage wordt onderworpen overeenkomstig de Regels betreffende de Aanvullende Voorziening van de I.C.S.I.D.

- het Scheidsgerecht van de Internationale Kamer van Koophandel te Parijs ;

Indien wordt overgegaan tot de arbitrageprocedure op initiatief van een Overeenkomstsluitende Partij, verzoekt die Partij de betrokken investeerder schriftelijk het scheidsgerecht aan te wijzen waaraan het geschil zal worden voorgelegd.

4. Geen van de bij een geschil betrokken Overeenkomstsluitende Partijen, zal in enig stadium van de arbitrageprocedure of van de uitvoering van een scheidsrechterlijke uitspraak als verweer kunnen aanvoeren dat de investeerder die tegenpartij is bij het geschil, een vergoeding ter uitvoering van een verzekeringspolis of van de in Artikel 6 van deze Overeenkomst vermelde waarborg heeft ontvangen, die het geheel of een gedeelte van zijn verliezen dekt.

5. Het scheidsgerecht beslist op grond van het nationale recht, met inbegrip van de regels inzake wetsconflicten, van de Overeenkomstsluitende Partij die partij is bij het geschil en op het grondgebied waarvan de investering werd gedaan alsmede op grond van de bepalingen van deze Overeenkomst, van de bepalingen van de met betrekking tot de investering eventueel gesloten bijzondere overeenkomst en van de beginselen van internationaal recht.

6. De uitspraken van het scheidsgerecht zijn onherroepelijk en bindend voor de partijen bij het geschil. Elke Overeenkomstsluitende Partij verbindt zich ertoe ze uit te voeren overeenkomstig haar nationale wetgeving.

ARTIKEL 10

Meestbegunstigingsbehandeling

In alle aangelegenheden met betrekking tot de behandeling van investeringen genieten de investeerders van elke Overeenkomstsluitende Partij op het grondgebied van de andere Partij de meestbegunstigingsbehandeling.

ARTIKEL 11

Geschillen tussen de Overeenkomstsluitende Partijen
betreffende de uitlegging of toepassing van deze Overeenkomst

1. Geschillen betreffende de uitlegging of toepassing van deze Overeenkomst worden zoveel mogelijk langs diplomatieke weg beslecht.

2. Wanneer een geschil niet langs diplomatieke weg kan worden beslecht, wordt het voorgelegd aan een gemengde commissie die is samengesteld uit vertegenwoordigers van beide Partijen ; de commissie zal binnen een redelijke termijn ingaan op het verzoek van de meest gerede Partij.

3. Indien het geschil niet kan worden beslecht door de gemengde commissie, wordt het op verzoek van een van de Overeenkomstsluitende Partijen aan een scheidsgerecht voorgelegd dat voor elk geval afzonderlijk op de volgende wijze wordt samengesteld :

   Elke Overeenkomstsluitende Partij benoemt een scheidsman binnen een tijdspanne van twee maanden vanaf de datum waarop een der Overeenkomstsluitende Partijen de andere Overeenkomstsluitende Partij in kennis heeft gesteld van haar voornemen het geschil aan arbitrage te onderwerpen. Binnen twee maanden na hun benoeming benoemen de twee scheidsmannen in onderling overleg een onderdaan van een derde Staat tot voorzitter van het scheidsgerecht.

   Indien deze termijnen worden overschreden, kan een der Overeenkomstsluitende Partijen de Voorzitter van het Internationale Gerechtshof verzoeken de noodzakelijke benoeming(en) te verrichten.

   Indien de Voorzitter van het Internationale Gerechtshof onderdaan is van een Overeenkomstsluitende Partij of van een Staat waarmee een der Overeenkomstsluitende Partijen geen diplomatieke banden heeft of indien hij om een andere reden verhinderd is genoemde functie uit te oefenen, wordt de Vice-Voorzitter van het Internationale Gerechtshof verzocht de benoeming(en) te verrichten.

4. Het aldus samengesteld scheidsgerecht stelt zijn eigen procedureregels vast. Het doet uitspraak bij meerderheid van stemmen ; de uitspraken zijn onherroepelijk en bindend voor de Overeenkomstsluitende Partijen.

5. Elke Overeenkomstsluitende Partij draagt de kosten van de door haar benoemde scheidsman. De kosten die voortvloeien uit de benoeming van de derde scheidsman en de ambtelijke kosten van het gerecht worden gelijkelijk door de Overeenkomstsluitende Partijen gedragen.

6. De Overeenkomst is niet van toepassing op geschillen betreffende de uitlegging of toepassing van deze Overeenkomst die gerezen zijn vóór de inwerkingtreding van de Overeenkomst.

ARTIKEL 12

Vorige investeringen

Deze Overeenkomst is eveneens van toepassing op investeringen die vóór de inwerkingtreding van deze Overeenkomst werden gedaan door investeerders van een Overeenkomstsluitende Partij op het grondgebied van de andere Overeenkomstsluitende Partij, in overeenstemming met de wetten en voorschriften van laatstgenoemde.

ARTIKEL 13

Inwerkingtreding en duur

1. Deze Overeenkomst treedt in werking één maand na de datum waarop de Overeenkomstsluitende Partijen de akten van bekrachtiging hebben uitgewisseld. Ze blijft van kracht gedurende een tijdvak van tien jaar.

   Tenzij ten minste zes maanden vóór de datum van het verstrijken van de geldigheidsduur door een van beide Overeenkomstsluitende Partijen mededeling van beëindiging is gedaan, wordt deze Overeenkomst telkens voor een tijdvak van tien jaar stilzwijgend verlengd, met dien verstande dat elke Overeenkomstsluitende Partij zich het recht voorbehoudt de Overeenkomst te beëindigen met inachtneming van een opzegtermijn van ten minste zes maanden vóór de datum van het verstrijken van de lopende termijn van geldigheid.

2. Ten aanzien van investeringen die vóór de datum van beëindiging van de Overeenkomst zijn gedaan, blijft deze van kracht gedurende een tijdvak van tien jaar vanaf de datum van beëindiging.

TEN BLIJKE WAARVAN, de ondergetekende vertegenwoordigers, daartoe naar behoren gemachtigd door hun onderscheiden Regeringen, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN te Brussel, op 18 mei 2004, in twee oorspronkelijke exemplaren in de Nederlandse, de Franse, de Engelse en de Azerbeidzjaanse taal, zijnde alle teksten gelijkelijk authentiek. In geval van verschil in uitlegging is de Engelse tekst doorslaggevend.

VOOR DE BELGISCH-LUXEMBURGSE ECONOMISCHE UNIE :
Voor de Regering van het Koninkrijk België, handelend zowel in eigen naam als in naam van de Regering van het Groothertogdom Luxemburg :

Guy VERHOFSTADT,
Eerste Minister

VOOR DE REGERING VAN DE REPUBLIEK AZERBEIDZJAN :

Ilham ALIYEV,
President

Voor de Vlaamse Regering :

Guy VERHOFSTADT,
Eerste Minister

Voor de Waalse Regering :

Guy VERHOFSTADT,
Eerste Minister

Voor de Brusselse Hoofdstedelijke Regering :

Guy VERHOFSTADT,
Eerste Minister

AGREEMENT

BETWEEN

THE BELGO-LUXEMBOURG ECONOMIC UNION

AND

THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF AZERBAIJAN

ON

THE RECIPROCAL PROMOTION AND PROTECTION OF INVESTMENTS

AGREEMENT
BETWEEN
THE BELGO-LUXEMBOURG ECONOMIC UNION
AND
THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF AZERBAIJAN
ON
THE RECIPROCAL PROMOTION AND PROTECTION OF INVESTMENTS

THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM,
acting both in its own name and in the name of
the Government of the Grand-Duchy of Luxembourg, by virtue of existing agreements,
the Walloon Government,
the Flemish Government
and the Government of the Brussels-Capital Region,
on the one hand

and

THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF AZERBAIJAN,
on the other hand,

(hereinafter referred to as "the Contracting Parties"),

DESIRING to strengthen their economic cooperation by creating favourable conditions for investments by nationals of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party,

HAVE agreed as follows :

ARTICLE 1

Definitions

For the purpose of this Agreement,

1. The term "investors" shall mean :

   a) the "nationals", i.e. any natural person who, according to the legislation of the Kingdom of Belgium, of the Grand-Duchy of Luxembourg or of the Republic of Azerbaijan, is considered as a citizen of the Kingdom of Belgium, of the Grand-Duchy of Luxembourg or of the Republic of Azerbaijan respectively ;

   b) the "companies", i.e. any legal person constituted in accordance with the legislation of the Kingdom of Belgium, of the Grand-Duchy of Luxembourg or of the Republic of Azerbaijan and having its registered office in the territory of the Kingdom of Belgium, of the Grand-Duchy of Luxembourg or of the Republic of Azerbaijan respectively.

2. The term "investments" shall mean any kind of assets and any direct or indirect contribution in cash, in kind or in services, invested or reinvested in any sector of economic activity.

   The following shall more particularly, though not exclusively, be considered as investments for the purpose of this Agreement :

   a) movable and immovable property as well as any other rights in rem, such as mortgages, liens, pledges, usufruct and similar rights ;

   b) shares, corporate rights and any other kind of shareholdings, including minority or indirect ones, in companies constituted in the territory of one Contracting Party ;

   c) bonds, claims to money and to any performance having an economic value ;

   d) copyrights, industrial property rights, technical processes, trade names and good will ;

   e) concessions granted under public law or under contract, including concessions to explore, develop, extract or exploit natural resources.

   Changes in the legal form in which assets and capital have been invested or reinvested shall not affect their designation as "investments" for the purpose of this Agreement.

3. The term "incomes" shall mean the proceeds of an investment and shall include in particular, though not exclusively, profits, interests, capital increases, dividends, royalties and payments.

4. The term "territory" shall apply to :

   a) In respect to the B.L.E.U. to : the territory of the Kingdom of Belgium, to the territory of the Grand-Duchy of Luxembourg, as well as to the maritime areas, i.e. the marine and underwater areas which extend beyond the territorial waters, of the States concerned and upon which the latter exercise, in accordance with international law, their sovereign rights and their jurisdiction for the purpose of exploring, exploiting and preserving natural resources.

b) In respect to the Republic of Azerbaijan, the territory of the Republic of Azerbaijan including internal waters of the Republic of Azerbaijan, the Caspian Sea(Lake) sector belonging to the Republic of Azerbaijan, the air space above the Republic of Azerbaijan within which the sovereign rights and jurisdiction of the Republic of Azerbaijan may be implemented in respect to subsoil, sea bed, continental shelf and natural resources and may other area which has been or may hereinafter be determined in accordance with international law and the legislation of the Republic of Azerbaijan.

ARTICLE 2

Promotion of investments

1. Each Contracting Party shall promote investments in its territory by investors of the other Contracting Party and shall accept such investments in accordance with its legislation.

2. In particular, each Contracting Party shall authorize the conclusion and the fulfilment of licence contracts and commercial, administrative or technical assistance agreements, as far as these activities are in connection with such investments.

ARTICLE 3

Protection of investments

1. All investments, whether direct or indirect, made by investors of one Contracting Party shall enjoy a fair and equitable treatment in the territory of the other Contracting Party.

2. Except for measures required to maintain public order, such investments shall enjoy continuous protection and security, i.e. excluding any unjustified or discriminatory measure which could hinder, either in law or in practice, the management, maintenance, use, possession or liquidation thereof.

3. The treatment and protection referred to in paragraphs 1 and 2 shall at least be equal to those enjoyed by investors of a third State and shall in no case be less favourable than those recognized under international law.

4. However, such treatment and protection shall not cover the privileges granted by one Contracting Party to the investors of a third State pursuant to its participation in or association with a free trade zone, a customs union, a common market or any other form of regional economic organization.

ARTICLE 4

Deprivation and limitation of ownership

1. Each Contracting Party undertakes not to adopt any measure of expropriation or nationalization or any other measure having the effect of directly or indirectly dispossessing the investors of the other Contracting Party of their investments in its territory.

2. If reasons of public purpose, security or national interest require a derogation from the provisions of paragraph 1, the following conditions shall be complied with :

   a) the measures shall be taken under due process of law ;

   b) the measures shall be neither discriminatory, nor contrary to any specific commitments ;

   c) the measures shall be accompanied by provisions for the payment of an adequate and effective compensation.

3. Such compensation shall amount to the actual value of the investments on the day before the measures were taken or became public.

   Such compensation shall be paid in the currency of the State of which the investor is a national or in any other convertible currency. It shall be paid without delay and shall be freely transferable. It shall bear interest at the normal commercial rate from the date of the determination of its amount until the date of its payment.

4. Investors of one Contracting Party whose investments suffer losses owing to war or other armed conflict, revolution, a state of national emergency or revolt in the territory of the other Contracting Party shall be granted by the latter Contracting Party a treatment, as regards restitution, indemnification, compensation or other settlement, at least equal to that which the latter Contracting Party grants to the investors of the most favoured nation.

5. In respect of matters dealt with in this Article, each Contracting Party shall grant to the investors of the other Contracting Party a treatment which shall at least be equal to that granted in its territory to the investors of the most favoured nation. This treatment shall in no case be less favourable than that recognized under international law.

ARTICLE 5

Transfers

1. Each Contracting Party shall grant to investors of the other Contracting Party the free transfer of all payments relating to an investment in accordance with their National Legislation and the bilateral agreements existing with the Contracting Party, including more particularly :

   a) amounts necessary for establishing, maintaining or expanding the investment ;

   b) amounts necessary for payments under a contract, including amounts necessary for repayment of loans, royalties and other payments resulting from licences, franchises, concessions and other similar rights, as well as salaries of expatriate personnel ;

   c) proceeds from investments ;

   d) proceeds from the total or partial liquidation of investments, including capital gains or increases in the invested capital ;

   e) compensation paid pursuant to Article 4.

2. The nationals of each Contracting Party who have been authorized to work in the territory of the other Contracting Party in connection with an investment shall also be permitted to transfer an appropriate portion of their earnings to their country of origin.

3. Transfers shall be made in a freely convertible currency at the rate applicable on the day transfers are made to spot transactions in the currency used.

4. Each Contracting Party shall issue the authorizations required to ensure that the transfers can be made without undue delay, with no other expenses than the usual taxes and costs.

5. The guarantees referred to in this Article shall at least be equal to those granted to the investors of the most favoured nation.

ARTICLE 6

Subrogation

1. If one Contracting Party or any public institution of this Party pays compensation to its own investors pursuant to a guarantee providing coverage for an investment, the other Contracting Party shall recognize that the former Contracting Party or the public institution concerned is subrogated into the rights of the investors.

2. As far as the transferred rights are concerned, the other Contracting Party shall be entitled to invoke against the insurer who is subrogated into the rights of the indemnified investors the obligations of the latter under law or contract.

ARTICLE 7

Applicable regulations

If an issue relating to investments is covered both by this Agreement and by the national legislation of one Contracting Party or by international conventions, existing or to be subscribed to by the Parties in the future, the investors of the other Contracting Party shall be entitled to avail themselves of the provisions that are the most favourable to them.

ARTICLE 8

Specific agreements

1. Investments made pursuant to a specific agreement concluded between one Contracting Party and investors of the other Party shall be covered by the provisions of this Agreement and by those of the specific agreement.

2. Each Contracting Party undertakes to ensure at all times that the commitments it has entered into vis-a-vis investors of the other Contracting Party shall be observed.

ARTICLE 9

Settlement of investment disputes

1. Any investment dispute between an investor of one Contracting Party and the other Contracting Party shall be notified in writing by the first party to take action. The notification shall be accompanied by a sufficiently detailed memorandum.

   As far as possible, the Parties shall endeavour to settle the dispute through negotiations, if necessary by seeking expert advice from a third party, or by conciliation between the Contracting Parties through diplomatic channels.

2. In the absence of an amicable settlement by direct agreement between the parties to the dispute or by conciliation through diplomatic channels within six months from the notification, the dispute shall be submitted, at the option of the investor, either to the competent jurisdiction of the State where the investment was made, or to international arbitration.

   To this end, each Contracting Party agrees in advance and irrevocably to the settlement of any dispute by this type of arbitration. Such consent implies that both Parties waive the right to demand that all domestic administrative or judiciary remedies be exhausted.

3. In case of international arbitration, the dispute shall be submitted for settlement by arbitration to one of the hereinafter mentioned organizations, at the option of the investor :

   - an ad hoc arbitral tribunal set up according to the arbitration rules laid down by the United Nations Commission on International Trade Law (U.N.C.I.T.R.A.L.) ;

     the International Centre for the Settlement of Investment Disputes (I.C.S.I.D.), set up by the Convention on the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of other States, opened for signature at Washington on March 18, 1965, when each State party to this Agreement has become a party to the said Convention.

   As long as this requirement is not met, each Contracting Party agrees that the dispute shall be submitted to arbitration pursuant to the Rules of the Additional Facility of the I.C.S.I.D.

   - the Arbitral Court of the International Chamber of Commerce in Paris ;

   If the arbitration procedure has been introduced upon the initiative of a Contracting Party, this Party shall request the investor involved in writing to designate the arbitration organization to which the dispute shall be referred.

4. At any stage of the arbitration proceedings or of the execution of an arbitral award, none of the Contracting Parties involved in a dispute shall be entitled to raise as an objection the fact that the investor who is the opposing party in the dispute has received compensation totally or partly covering his losses pursuant to an insurance policy or to the guarantee provided for in Article 6 of this Agreement.

5. The arbitral tribunal shall decide on the basis of the national law, including the rules relating to conflicts of law, of the Contracting Party involved in the dispute in whose territory the investment has been made, as well as on the basis of the provisions of this Agreement, of the terms of the specific agreement which may have been entered into regarding the investment, and of the principles of international law.

6. The arbitral awards shall be final and binding on the parties to the dispute. Each Contracting Party undertakes to execute the awards in accordance with its national legislation.

ARTICLE 10

Most favoured nation

In all matters relating to the treatment of investments the investors of each Contracting Party shall enjoy most-favoured-nation treatment in the territory of the other Party.

ARTICLE 11

Disputes between the Contracting Parties relating to the interpretation or application of this Agreement

1. Any dispute relating to the interpretation or application of this Agreement shall be settled as far as possible through diplomatic channels.

2. In the absence of a settlement through diplomatic channels, the dispute shall be submitted to a joint commission consisting of representatives of the two Parties ; this commission shall convene without undue delay at the request of the first party to take action.

3. If the joint commission cannot settle the dispute, the latter shall be submitted, at the request of either Contracting Party, to an arbitration court set up as follows for each individual case :

   Each Contracting Party shall appoint one arbitrator within a period of two months from the date on which either Contracting Party has informed the other Party of its intention to submit the dispute to arbitration. Within a period of two months following their appointment, these two arbitrators shall appoint by mutual agreement a national of a third State as chairman of the arbitration court.

   If these time limits have not been complied with, either Contracting Party shall request the President of the International Court of Justice to make the necessary appointment(s).

   If the President of the International Court of Justice is a national of either Contracting Party or of a State with which one of the Contracting Parties has no diplomatic relations or if, for any other reason, he cannot exercise this function, the Vice-President of the International Court of Justice shall be requested to make the appointment(s).

4. The court thus constituted shall determine its own rules of procedure. Its decisions shall be taken by a majority of the votes ; they shall be final and binding on the Contracting Parties.

5. Each Contracting Party shall bear the costs resulting from the appointment of its arbitrator. The expenses in connection with the appointment of the third arbitrator and the administrative costs of the court shall be borne equally by the Contracting Parties.

6. The Agreement shall not apply to disputes relating to the interpretation or application of this agreement that have arisen before its entry into force.

ARTICLE 12

Previous investments

This Agreement shall apply to investments made before its entry into force by investors of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party in accordance with the latter's laws and regulations.

ARTICLE 13

Entry into force and duration

1. This Agreement shall enter into force one month after the date of exchange of the instruments of ratification by the Contracting Parties. The Agreement shall remain in force for a period of ten years.

   Unless notice of termination is given by either Contracting Party at least six months before the expiry of its period of validity, this Agreement shall be tacitly extended each time for a further period of ten years, it is being understood that each Contracting Party reserves the right to terminate the Agreement by notification given at least six months before the date of expiry of the current period of validity.

2. Investments made prior to the date of termination of this Agreement shall be covered by this Agreement for a period of ten years from the date of termination.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned representatives, duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE at Brussels, on the 18th day of May 2004, in two original copies, each in the French, Dutch, Azerbaijani and English languages, all texts being equally authentic. The text in the English language shall prevail in case of difference of interpretation.

FOR THE BELGO-LUXEMBOURG ECONOMIC UNION :

For the Government of the Kingdom of Belgium, acting both in its own name and in the name of the Government of the Grand-Duchy of Luxembourg :

Guy VERHOFSTADT,
Prime Minister

FOR THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF AZERBAIJAN :

Ilham ALIYEV,
President

For the Walloon Government :

Guy VERHOFSTADT,
Prime Minister

For the Flemish Government :

Guy VERHOFSTADT,
Prime Minister

For the Government of the Brussels-Capital Region :

Guy VERHOFSTADT,
Prime Minister